

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 10Csp/65/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5918202053
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Stašíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2019:5918202053.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Blaženou Stašíkovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: Y. S., nar.XX.X.XXXX, bytom K. XX, XXX XX V., o zaplatenie 825,27 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 12.11.2018 prostredníctvom svojho právneho zástupcu, sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 825,27 eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 409,74 eur od 29.6.2012 do zaplatenia a tiež sa domáhal aj náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu po skutkovej stránke odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 28.6.2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 22.12.2005 Zmluvu č. 0333266587 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka „zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“ Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 825,27 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 409,74 eur, z riadneho úroku vo výške 180,14 eur, z úroku z omeškania vo výške 235,39 eur a z poplatkov vo výške 0,00 eur, v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu

postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dňa podania návrhu nevykonal žiadne úhrady. Dlžná suma ku dňu podania návrhu predstavovala sumu vo výške 825,27 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 409,74 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 180,14 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 235,39 eur, z neuhradených poplatkov vo výške 0,00 eur. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 29.06.2012, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3.K podanej žalobe pripojil listiny, a to:

- a) Plnomocenstvo, osvedčenie o DPH
- b) Zmluvu o postúpení pohľadávok a jej prílohu,
- c) Zmluvu
- d) Všeobecné obchodné podmienky
- e) Sadzobník poplatkov
- f) Oznámenie o postúpení pohľadávky

4.Žaloba s prílohami a procesnými poučeniami bola doručená žalovanému dňa 20.12.2018, žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

5.Dňa 14.1.2019 bol tunajším súdom vydaný platobný rozkaz č. 10Csp/65/2018-74, ktorý bol pre nemožnosť doručenia do vlastných rúk žalovanému zrušený uznesením č. 10Csp/65/2018-79 zo dňa 13.3.2019, právoplatný dňa 12.4.2019.

Podľa § 297 Civilného sporového poriadku, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

- a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,
- b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

6.Nakoľko mal súd za to, že sú splnené podmienky podľa vyššie citovaných ustanovení procesného poriadku, súd vo veci pojednávanie nenariadoval.

7.Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0900/2012/CE zo dňa 27.6.2012, prílohou k zmluve, podľa ktorej sa jednalo o úver poskytnutý žalovanému na základe úverovej zmluvy uzatvorenej dňa 22.12.2005 s konečnou splatnosťou 10.12.2008. Poskytnutý úver bol vo výške 663,88 eur, zostatok pohľadávky ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok bol 825,27 eur z toho istina 409,74 eur. Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0333266587 bolo zistené, že bola uzatvorená medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a žalovaným a jej predmetom bolo poskytnutie miniúveru vo výške 20.000,- Sk (663,88 eur) s úrokom vo výške 17,30% p.a. do konečnej splatnosti, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v sume 767,- Sk (25,46 eur) mesačne vždy k 10. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá dňa 10.1.2006 a poslednej 10.12.2008. Splatnosť úrokov v posledný deň kalendárneho mesiaca. Súd sa tiež oboznámil so všeobecnými obchodnými podmienkami a sadzobníkom poplatkov banky.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 290 Civilného sporového poriadku(ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa ust. § 1 ods.1 zákona č. 258/2001 Z. z. zo 14. júna 2001o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ust. 2 §, na účely tohto zákona sa rozumie
a/spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
b/zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. v znení účinnom do 31.12.2008, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy:

d) zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716),

Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 1.1.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 879j OZ, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov."

Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 1.1.2008, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ v znení zákona č. 379/2008 Z. z. účinnom od 1.1.2008, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

8.Vzťah z uzatvorenej úverovej zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným súd, v zmysle vyššie citovaných ustanovení, posúdil ako vzťah spotrebiteľský. Dotknutá zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú je potrebné aplikovať normy spotrebiteľského práva a to zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, Smernicu rady č. 93/13/ EHS z 5. 4.1993 a Zákon o ochrane spotrebiteľa ako lex specialis a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, keďže právny predchodca žalobcu je osoba - banka, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je fyzickou osobou, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

9.Civilný sporový poriadok spotrebiteľovi priznáva postavenie slabšej zmluvnej strany a splnomocňuje súd, aby takémuto subjektu venoval pri posúdení oprávnenosti nároku uplatneného žalobou zvýšenú ochranu.

Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 1.1.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 1.1.1992, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. § 526 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 1.1.1992, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom v čase postúpenia) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

10. Vzhľadom k tomu, že pôvodný veriteľ (banka) postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu (nebankový subjekt), súd skúmal v prvom rade skutočnosť, či medzi pôvodným veriteľom Slovenskou sporiteľňou a.s. a žalobcom došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na základe zmluvy o postúpení č.0900/2012/CE, ktoré postúpenie bolo žalovanému oznámené postupcom podaním zo dňa 17.7.2012 daným na poštovú prepravu dňa 18.7.2012.

11. Postúpenie pohľadávky je upravené v ustanoveniach § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, avšak právny predchodca žalobcu má postavenie bankového inštitútu, takže pri postúpení pohľadávky na iný, aj nebankový subjekt, sa musí riadiť aj ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktorý umožňuje banke postúpiť pohľadávku aj inej osobe ako banke, avšak po splnení tam uvedených podmienok. Žalobca, tvrdiaci svoju aktívnu vecnú legitímáciu z dôvodu postúpenia pohľadávky, je povinný preukázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splnením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Tento zákonný predpoklad musí byť splnený v čase postúpenia pohľadávky, teda v čase uzavretia zmluvy o takomto postúpení. Tento záver, teda povinnosť preukázať zaslanie výzvy bankou podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, vyvodili viaceré krajské sudy vid' napr. závery Krajského súdu Banská Bystrica v uznesení zo dňa 17.3.2016 sp. zn. 16Co /89/2015, ktorý jednoznačne potvrdil právny názor, že postúpiť možno iba pohľadávku splatnú (teda zročnú v čase postúpenia) za súčasného splnenia podmienky preukázateľného odoslania výzvy banky pred postúpením. Žalobca nepreukázal, že pohľadávka voči žalovanému v čase jej postúpenia bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. Súd poukazuje aj na závery najvyššieho súdu vyslovené v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017, podľa ktorého „Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.). Tým, čo je ale z pohľadu správnosti úvah nižších súdov v prejednávanej veci podľa názoru dovolacieho súdu tým najdôležitejším, je to, že zedefinovanie v rámci bankového zákona podmienok, za ktorých môže banka pristúpiť k postúpeniu pohľadávky, je z povahy veci úpravou, ktorej zmyslom (účelom) je to, že bez splnenia takýchto podmienok k postúpeniu prísť nemôže (nesmie). Z pohľadu tolerovateľnosti správania sa subjektov nepochybne súkromnoprávneho vzťahu zmluvy o postúpení pohľadávky je preto rozhodujúce, že u jedného z týchto subjektov a to u postupcu treba usudzovať na existenciu zákonnej povinnosti správať sa určitým spôsobom - neplatí tu, že ho nemožno nútiť konať, čo zákon neukladá, ale je tu presný opak v podobe záujmu zákonodarcu na tom, aby sa konalo určitým zákonom predpokladaným spôsobom. Druhou stranou rovnakej obraznej mince je potom, že na

nesprávne sa zákonom výslovne ustanoveným spôsobom, teda odmietnutie urobiť zadosť pomerne jednoznačnej právnej úprave, je potrebné nazerať ako na zakázané a teda i odporujúce zákonu.“

12.Podľa názoru súdu žalobca si v tomto konaní uplatňuje pohľadávku, ktorá na neho nebola platne postúpená, keďže nepredložil dôkaz o odoslaní výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, v konaní nebolo preukázané, že by táto výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej ako základný predpoklad platného postúpenia predmetnej pohľadávky. Na základe uvedeného súd považuje zmluvu o postúpení č.0900/2012/CE, medzi žalobcom a pôvodným veriteľom, týkajúcu sa pohľadávky voči žalovanému za neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka, na základe čoho žalobca nebol a nie je aktívne vecne legitimovaný, teda z hmotného práva mu nevyplývajú žiadne práva a povinnosti zo Zmluvy uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom a žalovaným. Vzhľadom na uvedené súd žalobu zamietol, keď mal za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania aktívnej vecnej legitimácie v spore.

Podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13.Trovy konania žalovanému súd nepriznal, nakoľko zo spisového materiálu vyplýva, že tomuto žiadne nevznikli

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Ružomberok, (355 ods.1, 356 CSP) písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.(§ 359 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a)neboli splnené procesné podmienky,
- b)súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c)rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e)súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f)súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g)zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h)rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a)sa týkajú procesných podmienok,

b)sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c)má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d)ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.